

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'abril del 2019

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE i els Sr. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Aquesta Sala va dictar sentència, de data 20-12-2018, amb la següent part dispositiva:

“ESTIMAR de manera parcial el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. A. F. S., contra la Sentència de data 27-6-2018 que es revoca parcialment, disposant en el seu lloc l'estimació parcial de la demanda, condemnant-se la societat XXX, SLU:

- a satisfer al Sr. A. F. S. la suma de 3.976,03,- € en concepte d'hores extraordinàries degudes, que haurà d'incrementar-se dels interessos legals comptadors des del moment en que cada hora havia de ser satisfeta i que serà fixada en seu d'execució en atenció als llibres horaris aportats per la representació processal de la mercantil demandada.

- a satisfer al Sr. A. F. S., la suma de 101,54.- € en concepte de festius treballats i no recuperats, més els interessos legals meritats des del dia 10-6-2017.

- a declarar els esmentats imports prop de CASS de conformitat amb les regles legals d'aplicació.

- a satisfer les costes ocasionades en la instància, inclosos els honoraris d'advocat del demandant.

Per la resta escau confirmar la part decisòria de la Sentència recorreguda.

Escau imposar les costes ocasionades en aquesta alçada a la societat XXX, SLU”.

II.- El Sr. A. F. S., va formular, en data de registre 29-1-2019, incident de nul·litat d'actuacions contra la referida sentència, segons el

qual demanava la seva revocació tot dictant nova Sentència que acollís les pretensions que havia articulat en el seu escrit de greuges.

La representació processal de la societat XXX, SLU es va oposar a l'incident de nul·litat d'actuacions per escrit de data de registre 18-2-2019, demanant la desestimació íntegra del mateix amb imposició de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, a la part promotora.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'incident de nul·litat d'actuacions es configura com un instrument que permet sol·licitar prop del mateix òrgan judicial que va dictar una resolució ferma, la seva anul·lació, en considerar que aquesta vulneraria el dret fonamental a la jurisdicció. En aquesta eventualitat, "l'èxit o el refús del mateix exigeix examinar les alegacions de l'instant de l'incident i posar-les en relació amb la resolució dictada per poder determinar si s'ha produït o no la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, que es contempla a l'article 10 CA, en el qual s'estableix que :

"1. Es reconeix el dret a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en Dret, i a un procés degut, substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei.

2. Es garanteix a tothom el dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, a un judici de durada raonable, a la presumpció d'innocència, a ésser informat de l'acusació, a no confessar-se culpable, a no declarar en contra d'ell mateix i, en els processos penals, al recurs.

3. La llei regularà els supòsits en què, per garantir el principi d'igualtat, la justícia ha d'ésser gratuïta" (Aute de 27-3-2018, TSJC-290/2017)

II.- El Sr. F. addueix que la solució continguda en la Sentència dictada en relació a la indemnització i les hores extraordinàries que es reclamaven menystenien el seu dret fonamental a obtenir una decisió fonamentada en dret i al procés degut.

Quant a la indemnització que reclamava, critica la solució assolida, negant que el plantejament fàctic que havia introduït en l'alçada no havia variat en cap moment de manera que la decisió adoptada, no es podia recolzar en la regla relativa a la prohibició de la "mutatio libelli".

Recordarem que la Sentència dictada disposava sobre aquest punt concret el següent: *"En el supòsit que ara s'examina s'observa com en el seu escrit iniciador, el Sr. F. sostenia (cfr. fets quart i cinquè, foli 5) que el treballador havia desistit de la relació laboral el dia 10 de juny del 2017, moment en que havia posat en coneixement del Sr. M. la seva voluntat de*

posar fi a la relació laboral pels motius indicats en el cos de l'escrit i que en l'eventualitat en que es pogués considerar que no havia desistit el dia 10 de juny s'hauria de considerar resolta a iniciativa del seu representat a través de la carta de 5 de juliol. De manera subsidiària sostenia que hauria estat acomiadat de forma indeguda per l'empresari a partir del moment en que aquest no havia tramès cap carta d'acomiadament ni havia respectat les formalitats exigibles. En aquesta alçada, el plantejament introduït resulta divers: ja no es sosté que havia desistit del seu lloc de treball el dia 10 de juny del 2017, sinó que el que s'invoca és que en dit dia s'havia advertit l'empresari de que si no s'acomplien les seves exigències verbals no tornaria a treballar, i que en realitat havia estat l'empresari qui l'havia acomiadat de forma indeguda en no respectar les exigències formals escaients. Únicament de manera subsidiària es mantenia que el seu acomiadament havia operat el dia 5-7-2017 en que havia ratificat la seva intenció secundària que havia exposat el dia 10 de juny. En aquesta eventualitat, escau apreciar que els termes del debat en aquesta alçada han estat alterats en relació d'aquells que es varen produir en la instància, extrem aquest que suposa una infracció a la regla de la "mutatio libelli que no permet el seu examen, havent de rebutjar-se el primer motiu del recurs que es plantejava"

Ara el recurrent pretén que el seu plantejament fàctic no havia variat però aquest raonament no es pot compartir per les raons següents. En la instància el seu plantejament principal passava per invocar haver desistit del seu lloc de treball (sigui el dia 10 de juny o el dia 5-7-2017). En canvi, en seu d'apel·lació, la seva línia de defensa resultava diferent doncs l'argument principal ja no passava per invocar el seu desistiment justificat (fins i tot es nega) de la relació laboral sinó que es pretenia un acomiadament fet de forma irregular per part del patró. En aquest sentit, especialment il·lustratives resulten les precisions que la part realitza en el foli 8 del seu escrit de greuges quan s'indica *"per tant no s'ha acreditat en autes la resolució de la relació laboral en data 10 de juny del 2017 per part del treballador. Tenint en compte que l'empresa va donar al treballador de baixa prop de la CASS amb efecte 10 de juny del 2017, i que va efectuar una transferència bancària al compte del Sr. F. per import de 743,32.- €, en concepte de "FINIQUITO XXX", tot en un moment en que la relació laboral s'ha de considerar com a vigent, la iniciativa de l'empresari s'ha de considerar precipitada i s'ha d'assimilar la baixa a un acomiadament fet de forma indeguda"*.

Tampoc es pot admetre l'argument segons el qual l'únic que hauria variat seria la qualificació jurídica de determinats fets, amb el benentès que aquests haurien romàs invariables tot al llarg del litigi. En efecte, la precisió relativa a la modalitat d'extinció del contracte de treball (acomiadament vs desistiment) resultava essencial doncs a banda que en determina la seva iniciativa subjectiva, la seva regulació és diversa. En conseqüència, en el concret supòsit examinat, la precisió relativa a la

modalitat a través de la qual es resolvia la relació laboral, integra el relat de fets i la “causa petendi” de la part i no pot ser alterada.

En conseqüència el primer motiu de nul·litat d'actuacions ha de veure's abocat al fracàs.

IV.- En el segon motiu de nul·litat que s'avança es discrepa de la decisió adoptada en relació a les hores extraordinàries, exposant que el recurs que es realitzava a la doctrina dels actes propis vulnerava la Llei, la carta europea dels drets socials i la Constitució. Afirmava que en mèrits de l'art. 4 del CRL, el treballador tenia dret a cobrar les hores extraordinàries realment realitzades i això encara que pogués haver signat un document en que la seva realització no quedés contemplada. Afegeix que si bé era cert que la Llei disposava que els treballadors havien de signar com a mínim una vegada al mes el compte d'hores, l'empresari actuant de mala fe no havia inscrit la totalitat de les hores treballades.

La Sentència dictada recorda el principi rector en relació a la càrrega de la prova en l'àmbit de la realització de les hores extraordinàries d'ençà la Sentència de 18-10-2012 (TSJC-136/12). No obstant, també remarca que en el concret supòsit que s'examina el treballador signava mensualment el llibre d'hores, formalitat aquesta que en atenció a les previsions de l'article 63.2 del CRI intervé com a “mostra de conformitat” amb vocació, per tant, a constituir prova relativa a la realització o no d'hores extraordinàries. En aquesta eventualitat, el recurs a la doctrina dels actes propis resultava procedent: no ens trobem davant d'un fet aïllat o puntual sinó que pel contrari, la signatura dels documents indicats va intervenir de manera regular tot al llarg de la prestació laboral per compte de la demandada, sense que de les actuacions en resulti cap mena d'acte de protest del treballador.

En conseqüència també el motiu principal que s'articulava en relació al pronunciament assolit sobre les hores extraordinàries ha de ser rebutjat.

V.- Solució diferent s'imposa en relació a la reclamació subsidiària a partir del moment en que alhora de calcular les hores extraordinàries, el ponent va incorrer en un error ometent de comptabilitzar 49,50 hores extraordinàries, de tal manera que en definitiva els càlculs contemplats en el document incorporat per la part recurrent resultaven correctes.

VI.- Les consideracions anteriorment realitzades permeten concloure a aquesta Sala Civil que s'ha produït una vulneració del dret a la jurisdicció protegit per l'article 10 de la Constitució en la vessant d'obtenir una resolució fonamentada en Dret, per part de la sentència ferma d'aquesta Sala de 20-12-2018. Per consegüent, procedeix estimar

la pretensió d'anul·lació de la mateixa i posteriorment dictar-ne una altra en la qual s'entri a rectificar l'error evidenciat.

L'estimació de l'incident de nul·litat d'actuacions justifica plenament no fer pronunciament de les costes processals generades derivades de l'incident.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR la pretensió d'anul·lació de la sentència ferma, dictada per aquesta Sala el dia 20-12-2018 i restin les actuacions per a dictar-ne una altra. No fem pronunciament sobre el pagament de les costes del present incident.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-